

[Jens Thomsen.]

helt væk. Jeg synes, dette er helt urimeligt. Hvis Hvedeavlens ikke bliver tilstrækkelig stor, behøver man ikke at være saa betænkelig ved, om der skulde findes enkelte Bygkærner i Hveden. I de Hvedemarker, der er omsaaet pletvis, vil der som Regel være andre Pletter, hvor Hveden staa alt for tyndt. Jeg vil henstille til Landbrugsministeren at tage disse Forhold under Overvejelse. Det er dog ganske urimeligt at straffe de Mennesker, der har taget særligt Hensyn til Befolkningens Forsyning med Brødkorn ved at lade de tynde Hvedemarker staa uden Eftersaaning.

Hvad Fordelingen angaar, tror jeg, den er nogenlunde rimelig, og paa det Omraade vil jeg i hvert Fald ikke rejse nogen Kritik.

Aksel Larsen: Jeg anser det Princip, som forfølges ved Forslaget til en Kornlov, for at være fuldkommen rigtigt, men jeg er af den Mening, at Princippet har faaet den daarligst mulige Udformning i det Forslag, vi her behandler. Derfor er vi Modstandere af den Lov, der her er foreslaaet. Hvis ikke Lovforslaget undergaar meget væsentlige Forandringer mellem første og anden Behandling, og det er der vel ingen Udsigt til, maa vi modsætte os dets Fremme, og dette har vi ogsaa straks fra Begyndelsen givet Udtryk for ved vor Holdning til Spørgsmaalet om, hvorvidt Forretningsordenens Frister skulde overholdes eller ikke. Jeg tilføjer, at man maa erkende, at et saadant Forslag som det, vi her behandler, er meget kompliceret, at det kræver et temmelig indgaaende Studium, og de, der ikke har været i den heldige eller uheldige Situation at sidde i ugelange Forhandlinger i Landbrugsraadet og andre Steder og derfor ikke har været særdeles vel informerede paa Forhaand, maa nu betinge sig en rimelig Tid til at undersøge Sagerne.

Der kan efter den Debat, der her har været ført, fornuftigvis ikke herske Tvivl om, at den Kornpris, der fastsættes i Lovforslaget, er endog meget høj. Den eneste, der ikke har været tilfreds med den, den eneste, der har ment, den burde være højere, var det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, og ham tror jeg nok vi kan se bort fra. Naar det er saadan, at selv det ærede Medlem Hr. Løje med meget stærkt

Eftertryk erkender, at Prisen er særdeles rimelig, kan man vistnok gaa ud fra, at Ministeren havde fuldkommen Ret, da han sagde, at denne Pris laa i Overkanten af Produktionsprisen og ogsaa i Overkanten af Udnyttelsesprisen. Det er en endogsaa meget høj Kornpris, man fastsætter, og det bliver yderst rentabelt at dyrke Korn paa de danske Jorder. Det vil igen sige, at denne Kornlov kommer til at betyde en meget stor økonomisk Gevinst for det store Landbrug. Det faar naturligvis sine Følger for Samfundet som Helhed, og det faar sine Følger for Husmændene, men inden jeg kommer ind paa dette, er der noget andet, jeg mener skal siges ved denne Lejlighed.

Det er ikke saa forfærdelig længe siden, man her i Tinget vedtog en Buket Kriselove, forfattet af den foregaaende Regering. I denne Buket Kriselove var der en, som forbød Lønregulering efter Pristallet, og som direkte bibragte største Parten af Landets Arbejdere en øjeblikkelig Lønreduktion paa en 6—7 Kr. om Ugen. Denne Lønreduktion og Bortfaldet af midlertidige Pristalsreguleringer blev motiveret med, at naar det blev gennemført, havde man en Garanti imod fremtidige Prisstigninger. Denne Lov blev ledsaget af Forsikringer om, at Arbejderne skulde ikke blive ene om at bære de økonomiske Byrder. Siden den Tid har man her paa Tinget eller ved administrative Handlinger fra Regeringens Side forhøjet Priserne paa en hel Række Livsfor nødenheder, og nu kommer man og sætter Priserne i Vejret paa Korn og giver dermed en betydelig økonomisk Ekstragevinst til det store Landbrug saa kort Tid efter, at man skar de fattigste i Landet ned.

Blandt de Kriselove, jeg omtalte, var der en anden, som skulde regulere Landarbejdernes Lønninger. Det blev bestemt, at der skulde nedsættes en Voldgiftsdomstol, som fik en passende reaktionær Sammensætning, og hvis Resultat blev det ikke uventede, at Landarbejderne overhovedet ikke skulde have den ringeste Forhøjelse af deres elendige Løn. Nu kommer man saa kort Tid efter fra Regeringens Side — den Regering, det ærede Medlem Hr. Levinsen understøtter — med saa stor Iver og Glæde og siger, at Landarbejdernes Arbejdsgivere skal have foræret adskillige Millioner Kroner, men Landarbejderne selv,